

Evon Kalastuskoulun Opetussuunnitelma.

Opetus Evon kalastuskoululla on tähän asti ollut useamman opettajan käsissä; kalatalousoppia ja kalastuslainsäädäntöä on opettanut koulun johtaja, laskuoppia ja mittausoppia yksi metsänvartiakoulun opettajista, äidinkieltä toinen mainitun koulun opettajista, piirustusta, kirjanpitoa ja käytännöllisiä töitä on kalastuskoulun työnjohtaja valvonut ja johtanut. Kun Evon kalastuskoeasemalle ja -koululle vuoden 1916 alussa määrättiin uusi johtaja, joutui samalla kaikki tietopuolinen opetus hänen toimekseen ja työnjohtajalle jäi vain käytännöllisten töiden opettaminen. Kaiken tietopuolisen opetuksen joutumista yhden henkilön haltuun ei suinkaan ole pidettävä koulun toiminnalle epäedullisena, vaan mieluummin päinvastoin, opetus kun taten ^{voi} tulla paremmin persoonalliseksi ja yhtenäiseksi.

Oppiaika Evon kalastuskuolussa kestää vuoden, nimittäin marraskuun 1 päivästä, jolloin oppilaat saapuvat kouluun, lokakuun 15 päivään, jolloin julkinen tutkinto pidetään ja oppilaat saavat päästötodistuksensa. Vuoden kuluessa oppilailla on lomaa jouluna 3 viikkoa, pääsiäisenä ja juhannuksena kumpanakin 1 viikko. Päivän työt alkavat kl. 6 aamulla ja päättyvät 6:lta illalla (lauantaina kl. 5), ruokalomaa on 2 tuntia. Yhtenä viikon päivänä on oppilailla loma 3 tunnin loma ruokatavarain y. m. tarpeiden hankkimista varten.

Koska kalastuskoululla ^{ei ole} omaa luokkahuonetta, on tietopuolinen opetus ^{toistaiseksi} annettava metsänvartiakoulun kouluhuoneustossa.

Koska kalastus, lammikkoviljelys, tieteelliset järvitutkimukset ja muut kesällä toimitettavat työt vievät oppilaiden kaiken ajan, keskittyy tietopuolinen opetus ja suurin osa käsitöistä talven ajaksi (marraskuu-huhtikuu), joskin kesälläkin käytännöllisten töiden lomassa silloin tällöin tietopuolistakin opetusta esitelmien muodossa annetaan. Toinen puoli vuotta on siis varattu tietopuoliselle opetukselle, toinen puoli taas kalastukselle ja käytännöllisille töille.

Lukukauden viimeisinä viikkoina pidetään kuulusteluja (tenttejä), ja lukuvuoden lopussa (15 p. lokakuuta) toimitetaan julkinen tutkinto, jolloin oppilaat saavat päästötodistuksensa. Tutkintopäivänä on näytteille asetet-

tava oppilaiden valmistamia töitä, kuten kalanpyydyksiä, veneitä, karttoja y. m.

Tietopuolinen opetus ja oppilaiden käsityöt alkavat marraskuun ensi päivinä sen lukujärjestyksen mukaan, jonka kalastuskoulun johtaja kutakin lukuvuotta varten erikseen laatii. Oppitunneista ja opetuksen laadusta on opettajan pidettävä erityistä päiväkirjaa, johon myös on merkittävä tunneilta poissaolevat oppilaat.

Evon kalastuskoulun opetussuunnitelmaan kuuluvat seuraavat tietopuoliset oppiaineet: kalatalousoppi, kalastuslainsäädäntö, kalastuskirjanpito, laskuoppi, mittausoppi, ^{maantiede,} äidinkieli, ^{maantiede} kaunokirjoitus ja terveysoppi sekä tämän yhteydessä uinti ja hengenpelastus; käytännöllisiä töitä ovat: erilaisten kalanpyydyksien valmistaminen, puutyöt, lammikkotyöt, erilaiset kalastustavat, kalanviljelys, kalavesien hoito, tieteellisten havaintojen teko, piirustus ja karttamittaukset, kalan käsittely ja ruuanlaitto. Se oppimäärä, joka jokaisessa edellämainitussa opetusaineessa lukuvuoden kuluessa suoritetaan, on erikseen mainittu tämän kirjoituksen lopussa.

Mitä ensinnäkin tärkeimpään opetusaineeseen, ~~tulee~~ kalatalousoppiin tulee, on sen opetuksen järjestäminen - aineen laajuuden ja monipuolisuuden takia - verrattain vaikea tehtävä. Koska kalatalousopin erinäisten osien ymmärtämiseksi vaaditaan alkeellisia tietoja myöskin eläin- ja kasviopissa, kemiassa ja fysiikassa, ja koska oppilailta kansakoulussa saamat tiedot näissä aineissa tavallisesti ovat kokonaan unohtuneet, on opetus siten järjestettävä, että sopivassa tilaisuudessa yllämainittuja aineita - mikäli niitä tarvitaan pääaineen ymmärtämiseksi - lyhyesti opetetaan. Tätä tarkoitusta varten on koululle hankittava erinäisiä kuvatauluja sekä joitakin muita yksinkertaisempia opetusvälineitä. Sopivat kertauskuulustelut silloin tällöin ovat välttämättömät oppilaiden tietojen lujittamiseksi ja syventämiseksi. Kalatalousopin opettamiseksi lienee 8 tuntia viikossa sopivinta.

Kalastuslainsäädäntöä opetettaessa on päähuomio kiinnitettävä etupäässä niihin seikkoihin, jotka ovat vaikuttaneet nykyiseen kalastus- ja vesioikeuslakimme ^{nykyiseen} ~~muotoon~~.

4.
opetussuunnitelmaan liittänyt lyhyen kurssin näissäkin aineissa.

Koska oppilaille on mitä alkeellisimmat tiedot terveysopissa ja haavojen hoidossa ja koska useasti juuri siitä syystä tapahtuu, että oppilaat työssään saamiaan haavojaan ja muita vikojaan ^{huolimattomasti ja ymmärtämättömästi} hoitavat, ja että heidän terveytensäkin kärsii epähygieenisistä elämäntavoista, olen päättänyt pitää oppilaille lyhyemmän luentosarjan terveysopissa, jonka ohessa Valmoni, joka on sairaanhoitokurssin suorittanut, auttaa miina haavain sitomisen y. m. käytännöllisen sairaanhoidon opettamisessa.

Kalastajalta on ehdottomasti vaadittava, että hän osaa hyvästi uida ja sukeltaa, voidakseen, jos hän joutuu veteen, itse pelastaa henkensä ja mahdollisesti toisenkin. Olen sentakia liittänyt kalastuskoulun ohjelmaan myöskin harjoituksia uinnissa ja sukeltamisessa sekä hengenpelastuksessa.

Yllämainittujen tietopuolisten opetusaineiden lisäksi on kalastuskoulun oppilaille opetettava muitakin asioita, ^{joita} jotka eivät kuitenkaan voida sovittoa mainittujen oppiaineiden puitteisiin; tällaiset asiat ovat mielestäni parhaiten esitettävät erityisesti ~~semissä~~ ^{sovituksissa} sopivissa tilaisuuksissa.

Käytännöllisten taiden opetus tulee jatkumaan pääasiallisesti samaan tapaan kuin tähänkin asti ja sen ohjelman mukaan, joka jällempänä tässä kirjoituksessa on nähtävänä.

Tullessaan marraskuun 1:nä päivänä Evolle kohtaa uusia oppilaita jo heti alussa epämieluisa yllätys. Ruuan hankkiminen ja valmistaminen on nimittäin heidän itsensä toimitettava. Pitkästä matkasta väsyneinä, nälkäisinä ja kylmissään, usein läpinärkinäkin saapuvat he koululle, eikä siellä ole edes ruokavaroja heille varattuna, saatikka sitten jotain lämmintä ruokaa saatavana. Oppilaiden täytyy siis näinollen heti lähteä hankkimaan ruokavaroja, joka kuitenkin on sangen vaikeata paikkakuntaa tuntemattomalle ja varsinkin siitä syystä, että lähin kauppapuoti (sekin huonointa laatuaan) on 8 kilometrin päässä Maja-koskelta. Torppia löytyy kuitenkin lähempänäkin, mutta näiden vähäiset varat eivät useinkaan riitä myytäviksi. Ja kun oppilaat vihdoinkin ovat

saaneet jonkun verran ruokavaroja kootuksi, tulee heidän itse valmistaa ruuat. On luonnollista, että he - ruuanlaittoon tottumattomia kun tavallisesti ovat - ainakin ensi aikoina ovat joko kokonaansyömättä lämmintä ruokaa tai valmistavat sellaisia aterioita, joita tuskin voivat syödä. Kaikesta tästä on ollutkin seurauksena, että oppilaat ^{ovat} ensi päivinä eläneet melkein yksinomaan vedellä ja leivällä ja myöhemminkin on ruoka tavallisesti ollut sellaista, ettei sitä voida pitää kunnollisena nuorille miehille, jotka koko päivän ovat raskaassa ruumiillisessa ja henkisessä työssä.

Tällaiset kurjat ruokaolot varsinkin lukukauden alussa ovat tietysti omiaan masentamaan oppilaiden mielialaa ja horjuttamaan heidän innostustaan opintoihinsa samalla kun ne langettavat synkän varjon Valtion kalastuskoulun toiminnalle. Eräs oppilas on minulle kertonut, että häntä oli varoitettu kalastuskouluun hakemasta juuri huonojen ruokaolojen takia.

Tällaiset kurjat ruokaolot varsinkin lukukauden alussa eivät enään saa jatkoa. Koska ei ole toivoa saada lähimmässä tulevaisuudessa oppilaille erityinen ruuanlaittaja, olen järjestänyt asiat seuraavalla tavalla. Työnjohtaja Hakalan Vaimo, joka on läpikäynyt Tampereen talouskoulun, hankkii oppilaille lukukauden alkuun ruokavaroja ja valmistaa heille lukukauden ensi päivinä ruuan, samalla opettaen oppilaita valmistamaan kunnollista yksinkertaista, mutta ravitsevaa ja vaihtelevaa ruokaa. Sitäpaitsi hankitaan oppilaiden käytettäväksi E. Reinilän kirjoittama Erämiehen keittokirja.

Ennen Kalastuskoulun opetussuunnitelma ja oppimäärä on seuraavassa luettelossa lyhyesti esitetty.